

ZÁVĚR ?

Co říci závěrem tohoto příběhu? Obvykle tato část práce shrnuje poznatky, ke kterým diplomant dospěl v předešlých částech a zdůrazňuje nové - pokud možno významné objevy, jež učinil. Snad lze na tomto místě jinými slovy a stručněji zopakovat již výše řečené a uzavřít tak definitivně dlouhodobé téma svého zájmu. Pro mne osobně je však nutnost ukončit tuto práci velkým paradoxem a výzvou současně.

Ano, podařilo se mi nalézt některé dosud neprobádané či snad záměrně opomíjené zdroje a připisat Vladimíru Karfíkovi autorský podíl na několika zlínských stavbách. Nic závratně významného na tom však neshledávám – snad kdokoliv s dostatkem času by v archivech našel totéž, ne-li více. Vždyť objevy v archivech jsou koneckonců vždy tak trochu dílem štěstěny. Nejsem však vlastníkem ambicí o závratných objevech. Od počátku byl pro mne architekt Vladimír Karfík spíše hádankou. Jeho určitá dravost v poznání a inovativním myšlení se prazvláštním způsobem snoubila s až neuvěřitelnou přizpůsobivostí autoritám, situacím a dobám, jimiž prošel.

Základními milníky v tvorbě arch. Karfíka jsou jeho lokální přesuny. Jedná se o jasné a jednoznačné události, které určily charakter architekta díla... a také členění předkládané diplomové práce. Studia v Praze, dvouletá praxe v Paříži, tříletá praxe v USA, šestnáct let v Baťově zlínské projekční kanceláři, pedagogická i architektonická činnost v Bratislavě, období teoretického urbanismu v URBIONu, čtyřletý pobyt na Univerzitě ostrova Malta - to jsou základní pilíře. V každém z těchto období se potýkal se značně rozdílnými úkoly architektonické práce, v každém z nich načerpal nové zkušenosti, jimiž zhodnocoval své další dílo.

Pro mne byla diplomová práce o Vladimíru Karfíkovi také takovouto zkušeností, a vlastně lze říci, že první závažnou zkušeností budoucího historika a (doufám, že postupem času i) znalce mé milé architektury. Díla Vladimíra Karfíka byla vždy střízlivá; na první místo kladl funkčnost, hospodárnost, kvalitu materiálu a pečlivé řešení detailů. Po celý život hledal ty nejprogresivnější a nejúčelnější cesty.

Jeho přístup stal se mi vzorem a tak závěrem mohu říci jen to, že příběh architekta Vladimíra Karfíka vnímám jako výzvu ke zhodnocení své nové zkušenosti a příběh o Vladimíru Karfíkovi –

tedy předkládanou diplomovou práci – chápu jako skromný začátek.